

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra Holger Danske.

Citation: Andersen, H. C.: "H.C. Andersens Eventyr bd. II kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal", i Andersen, H. C.: *H.C. Andersens Eventyr bd. II kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal*, C. A. Reitzel, 1990, s. 101. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hcaeeventyr02val-shoot-idm140429415663280/facsimile.pdf> (tilgået 05. december 2021)

Anvendt udgave: H.C. Andersens Eventyr bd. II kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal

Ophavsret Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen.](#)

Holger Danske selv, der var svømmet ned fra Kronborg og hjalp os i Farens Stund; det var nu min Tanke og der staaer hans Billede!»

Og det kastede sin store Skygge heelt op ad Væggen, selv noget hen ad Loftet, det saae ud, som var det den virkelige *Holger Danske* selv, som stod der bag ved, for Skyggen rørte sig, men det kunde da ogsaa være fordi Flammen i Lyset ikke brændte stadigt. Og Sønnekonen kyssede den gamle Bedstefader og førte ham hen i den store Lænestol foran Bordet, og hun og hendes Mand, som jo var den gamle Bedstefaders Søn og Fader til den lille Dreng der laae i Sengen, sad og spiste deres Aftenmad, og [52] den gamle Bedstefader talte om de danske Løver og de danske Hjerter, om Styrken og Mildheden, og ganske tydeligt forklarede han at der var endnu een Styrke foruden den der laae i 15 Sværdet og han pegede paa Hylden hvor der laae gamle Bøger, hvor alle *Holbergs* Comedier laae, de som saa tidt være læste, for de vare saa moersomme, man syntes ordenlig at kjende alle de Personer deri fra gamle Dage.

»See, han har ogsaa vidst at hugge!» sagde den gamle Bedstefader; »han har hugget det Gale og Kantede af Folk saa langt han kunde!» og gamle Bedstefader nikkede hen til Speilet, hvor Almanaken stod med det »Rundetaarn« og saa sagde han: »*Tyge Brahe*, han var ogsaa een, som brugte Sværdet; ikke til at hugge i Kjød og Been, men hugge en tydeligere Vei op imellem 20 alle Himlens Stjerner! – Og saa han, hvis Fader var af min Stand, den gamle Billedsnitters Søn, han vi selv have seet med det hvide Haar og de stærke Skuldre, han som nævnes af alle Verdens Lande! ja han kunde hugge, jeg kan kun snitte! Jo, *Holger Danske* kan komme paa mange Maader, saa at der i alle 30 Verdens Lande høves om Danmarks Styrke! Skal vi saa drikke *Bertels* Skaal!»

Men den lille Dreng i Sengen saae tydeligt det gamle Kronborg med Øresund, den virkelige *Holger Danske* som sad dybt dernede med Skjægget voxet fast i Marmorbordet og drømte om [52] Alt hvad der skeer her oppe; *Holger Danske* drømte ogsaa om den lille fattige Stue, hvor Billedsnitteren sad, han hørte Alt hvad der blev talt og nikkede i Drømme og sagde:

»Ja, husk kun paa mig I Danske Folk! behold mig i Tanke! jeg kommer i Nødens Time!»

40 Og udenfor *Kronborg* skinnede den klare Dag og Vinden bar

8 stadigt] stadig B. 40 Dag] Maaned m.